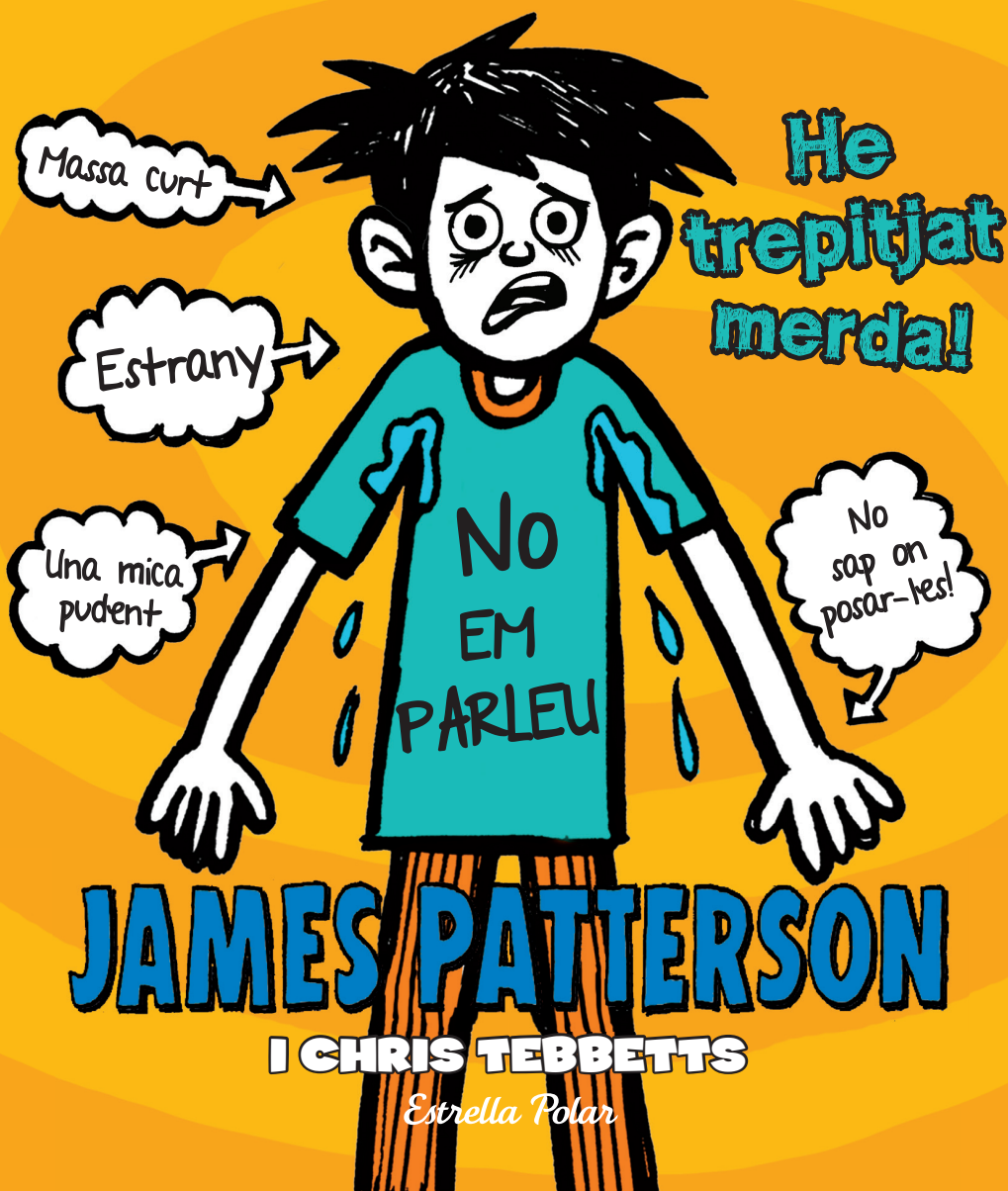

Els
PITJORS ANYS
de la **MEVA VIDA**

JAMES PATTERSON

I CHRIS TEBBETTS

Estrella Polar

Els
PITJORS ANYS
de la **MEVA VIDA**

He trepitjat
merda!

JAMES PATTERSON

I CHRIS TEBBETTS

IL·LUSTRAT PER LAURA PARK

Estrella Polar

Estrella Polar
Sèrie *Els pitjors anys de la meua vida*

Títol original: *Middle School: Just my rotten luck*

© 2015 James Patterson

Il·lustracions de Laura Park

© de la traducció: 2016, Maria Àngels Guiu i Vidal

© d'aquesta edició: 2016, Grup Editorial 62 s.l.u., Estrella Polar,
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

Primera edició: març del 2016

La primera edició en anglès va ser publicada als EUA al juny del 2015.
Aquesta edició es publica per acord amb Little, Brown and Company, segell d'Hachette
Book Group, Inc., Nova York, EUA. Tots els drets reservats.

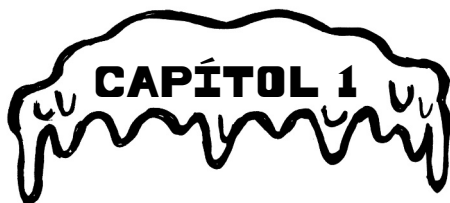
Tots els personatges i fets d'aquest llibre són producte de la imaginació de l'autor.
Qualsevol semblança a fets i persones reals és totalment una coincidència.

www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

Fotocomposició: Víctor Igual s.l.
Dipòsit legal: B. 1.409-2016
ISBN: 978-84-16520-53-4

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

Tots els drets reservats.

NO FAIG CONYA

Des que ens coneixem, quant temps fa ja?, m'han estat tocant els nassos de cinquanta mil maneres. Bé, doncs això s'acaba aquí de manera oficial.

En aquesta pàgina.

Abans de la propera classe.

•

Per això, aquesta podria ser la meva millor història fins al moment. Tinc un munt de coses per explicar-te. Més que mai, de fet. Per un moment, vaig pensar que podria titular aquest llibre *La tocada de nassos s'acaba aquí*. O potser *Mira'm, sóc especial*. O *El primer petó*. O *Rafe Khatchadorian: artista i agent secret*.

Però al final he descartat aquests títols. Per si encara no te n'has adonat, l'he titulat *He trepitjat merda!*

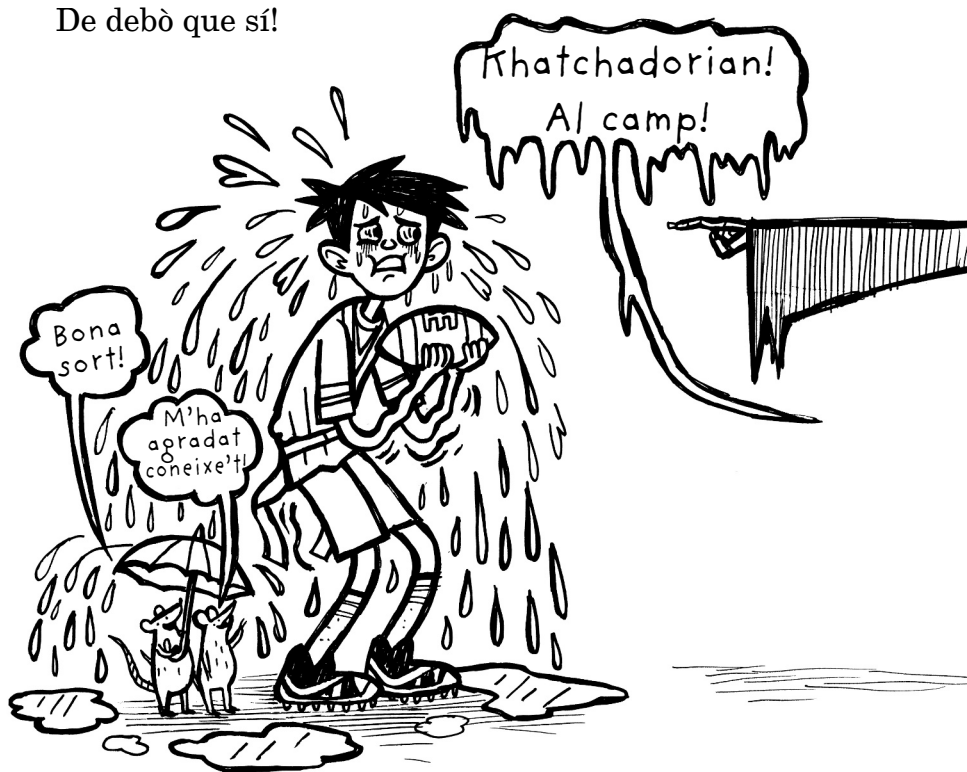
I encara que aquest no et sembli el títol més afortu-

nat del món (no te'n culpo gens), molt del que passa al llibre és força al·lucinant.

Com ara que em converteixo en un crac del futbol americà.

Sí, és clar. Ja sé que en Rafe Khatchadorian i el futbol no casen igual que els ous amb el béicon, però aquest era jo de debò, donant-ho tot pels Falcons de l'Institut de Secundària Hills Village. Ei, que va passar de veritat.

De debò que sí!

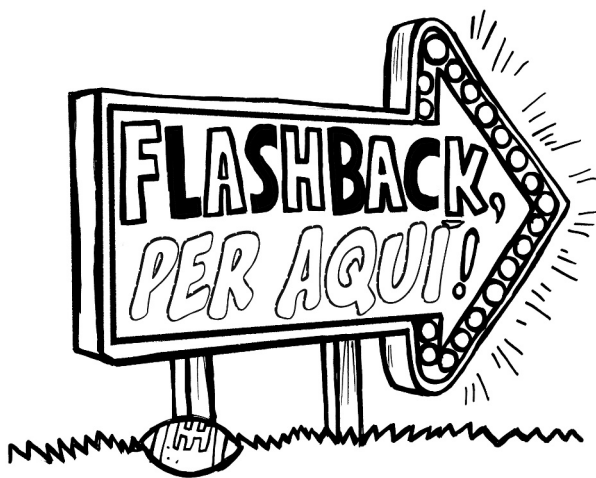
Ei, no em malinterpretis; no vull dir que aquesta història vagi de *touchdowns* i d'animadores corejant el meu nom. (És evident. Perquè, a veure, ja saps la pinta que faig, no?)

Només vull dir que... bé, saps què? Potser hauria de començar pel principi. I perquè això passi, hem d'anar una mica enrere en el temps. I això vol dir que em farà falta un bon flashback. Llavors, un salt endavant, i després vés a saber què.

Així doncs, corda't el cinturó, perquè aquest serà un viatge mogudet.

Preparat? Guai.

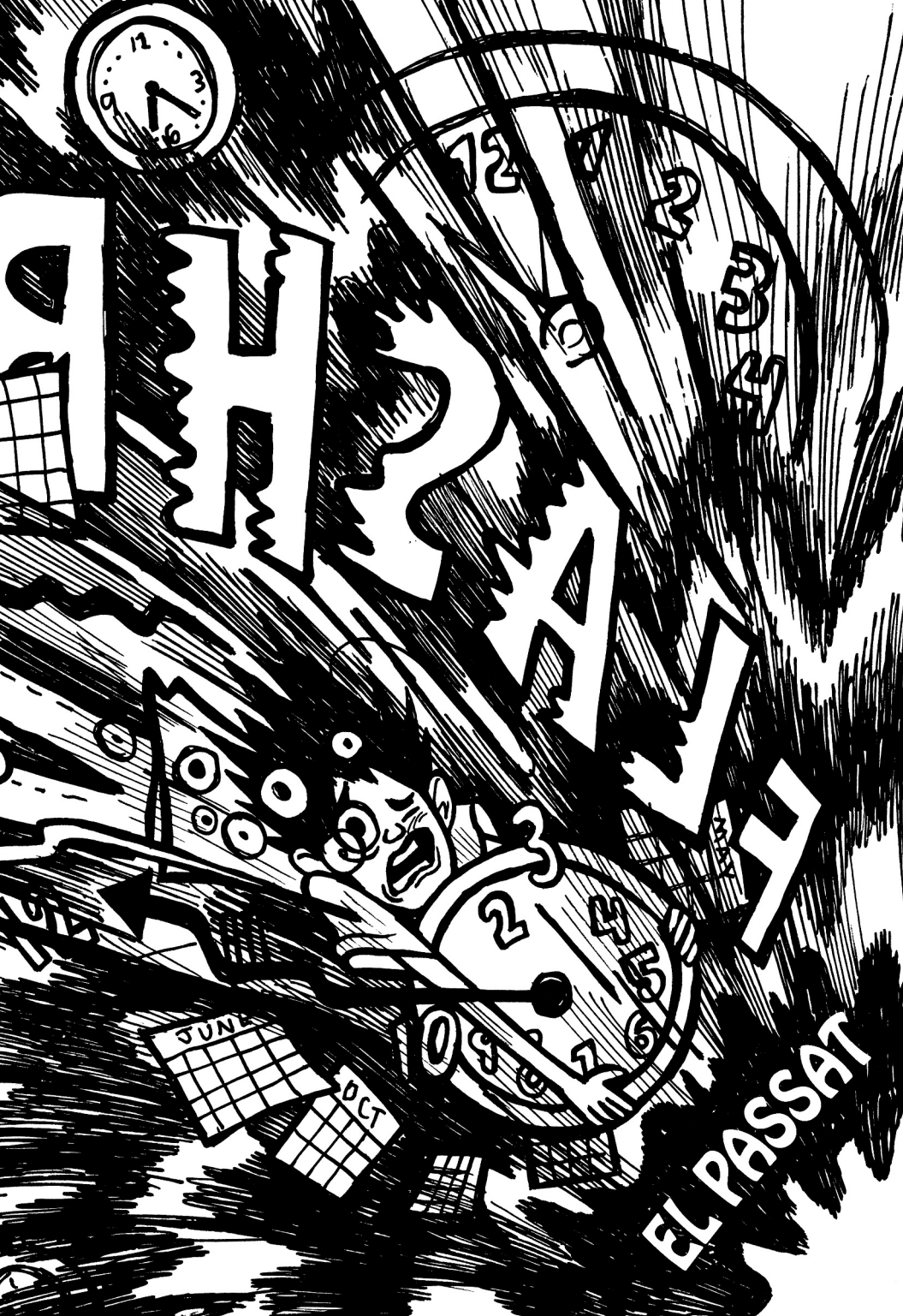
Vet aquí el... flashback!

EL FUTUR

KA

Ai,
em sembra que vomitaré!

EL PASSAT

PRINCIPI COMPLICAT

Benvingut al PASSAT! No et preocupis, que no hem anat gaire lluny. Només hem tirat enrere tres setmanetes, per ser exactes.

Era a les acaballes d'un estiu fastigós, que se suposa que és la millor època de l'any per a la majoria de gent. Doncs no precisament per a mi. El campament Wannamorra havia sigut un desastre i el Programa a les Muntanyes Rocalloses em va matar de sis maneres diferents. (En fi, d'acord, només d'una, però poca broma...)

Però el pitjor encara havia d'arribar. La cosa va començar el divendres abans d'iniciar el curs, quan la mare em va portar a l'Institut de Secundària Hills Village. Teníem una reunió amb la senyora Stricker i la senyora Stonecase per reinscriure-m'hi.

Te'n recordes, de la senyora Stricker, oi? I de la senyora Stonecase també? Són la directora i la sotsdirec-

tora de l'ISHV. També són germanes; no és conya. Això és com tenir el doble de problemes a meitat de preu. Per no dir que si hi hagués un Club Mundial de Detractors d'en Khatchadorian, aquest parell en serien la presidenta i la vicepresidenta.

En fi, tan bon punt em van tancar al cau dels lleons (vull dir em vaig asseure al despatx de la senyora Stricker), em van deixar anar un munt de notícies nefastes, així a la brava.

—Si en Rafe vol tornar a l'Institut de Secundària Hills Village aquesta tardor —va dir la senyora Stricker a la mare—, s'haurà de matricular com a alumne amb necessitats especials.

—Que QUÈ? —Vaig fer un bot.

Però la Stricker no havia acabat. Va continuar com un tsunami de mal rotllo desbocat.

—Si acabarà la secundària quan toca o haurà de fer un semestre extra o dos... o fins i tot més... Bé, no ho podem saber, ara mateix —ens va dir.

—Que QUÈÈÈÈÈÈÈÈ???

No sé com en deveu dir al teu insti. EE. Educació Especial. Educació Demencial. A l'ISHV, en diem de moltes maneres, però no quan hi ha profes a la vista, és clar.

I ara m'hi havien fumut a dins.

Vaig mirar de convèncer la Stricker, la Stonecase i fins i tot la mare perquè no cometessin aquest error tan garrafal, però no em van fer ni cas. No és que la mare em volgués fastiguejar ni res d'això. Ella sempre vol el millor per a mi i només em va dir que ho havia de provar.

—Bé, ja veurem com va tot plegat quan comenci el curs —va apuntar—. Qui sap, potser fins i tot t'agrada.

Que és una cosa molt típica de la MARE.

Però a veure, si et penses que en aquesta història tot són mals rotllos, tranquil. També passen coses guapes, com allò del primer petó i altres episodis que encara no t'he explicat.

Tot i que fins al moment, aquest principi de curs era el pitjor de la meva vida.

I això que ni tan sols havia començat.